

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/1195/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123310645
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Piačková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123310645.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Poľnohospodárske družstvo Ivanka pri Nitre, družstvo so sídlom Novozámocká 408/183, 951 12 Ivanka pri Nitre, IČO: 00 198 331, zast.: Mgr. Ľudmila Krajínčáková Blahová, advokátka so sídlom J. Hollého 1468/9, 951 35 Veľké Zálužie, IČO: 42 208 564 proti povinnému: A. B. C., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XXX, XXX XX A. E. D., o vymoženie 7395,28 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Vojtech Markovič, so sídlom exekútorského úradu F. G. XXXX, XXX XX H., sp. zn. 381EX 451/2023, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.
- II. Súd oprávnenému p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 131,19 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 04.05.2023 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 7395,28 eur s príslušenstvom, na základe exekučných titulov – uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 7C/281/2010-1460 zo dňa 19.01.2023, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 24.02.2023, opravné uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 7C/281/2010-1475, zo dňa 13.02.2023, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 06.03.2023, uznesenie Okresného súdu Nitra o zamietnutí sťažnosti č. k. 7C/281/2010-1509 zo dňa 07.03.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2023 a uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 32Cb/80/2014 zo dňa 07.06.2019, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 13.07.2019 (ďalej len „exekučné tituly“).

2. Poverením zo dňa 16.05.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Vojtecha Markoviča, so sídlom exekútorského úradu Bratislavská cesta 4303, 945 01 Komárno, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 381EX 451/2023.

3. Súdny exekútor vydal dňa 17.05.2023 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené povinnému dňa 06.06.2023, čo je preukázané aj listinnou doručenkou v spise. Dňa 13.06.2023 bol návrh na zastavenie exekúcie doručený súdnemu exekútorovi. Súd z predložených dôkazov zistil, že návrh na zastavenie exekúcie podal v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Uviedol, že v procesnom postavení žalobcu bol povinný stranou konania vedeného pred Okresným súdom Nitra pod č. k. 7C/281/2010, predmetom ktorého bol nárok na určenie neplatností výpovede z pracovného pomeru, danej mu ako zamestnancovi dňa 01.06.2010 žalovaným zamestnávateľom - Poľnohospodárske družstvo Ivanka pri Nitre, IČO: 00 198 331, so sídlom Novozámocká 183/408, Ivanka pri Nitre (ďalej len ako „žalovaný“) a nárok na náhradu mzdy v zmysle poslednej zmeny žaloby zo dňa 21.09.2018. V časti nároku o určenie neplatností výpovede z pracovného pomeru rozhodol okresný súd medzitimným

rozsudkom č. k. 7C/281/2010-205 zo dňa 26.04.2012 tak, že výpoveď, daná mu zo strany žalovaného dňa 01.06.2010, je absolútne neplatným právnym úkonom. Tento rozsudok nadobudol v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/165/2012-259 zo dňa 06.09.2012 právoplatnosť dňa 18.09.2012. V časti nároku o náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru bolo rozsudkom okresného súdu č. k. 7C/281/2010-1186 zo dňa 17.10.2018 v spojení s opravným uznesením okresného súdu č. k. 7C/281/2010-1228 zo dňa 26.10.2018, rozhodnuté tak, že okresný súd uložil žalovanému (vo výroku II.) povinnosť zaplatiť náhradu mzdy vo výške 8 959,62 eur, spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; a vo zvyšku náhrady mzdy žalobu zamietol (výrok III.). Zároveň okresný súd vo výroku I. určil, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalovaného ďalej zamestnával. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania o neplatnosť výpovede v rozsahu 100% (výrok IV.) a žalovaný má nárok na náhradu trov konania o náhradu mzdy v rozsahu 86,62% (výrok V.). Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ďalej len ako „krajský súd“) rozsudkom č. k. 9Co/56/2019-1275 zo dňa 14.11.2019, o povinného odvolaní proti uvedenému rozsudku okresného súdu zo dňa 17.10.2018 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 7C/281/2010-1228 v rozsahu jeho výrokov I., III., V. a VI. rozhodol tak, že v napadnutom výroku týkajúcom sa určenia, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby povinného naďalej zamestnával (I.), rozsudok okresného súdu zrušil a konanie v tejto časti zastavil; v napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa náhrady mzdy (III.) rozsudok okresného súdu za obdobie od 01.10.2011 do 31.10.2012 zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť mi náhradu mzdy vo výške 9 709,18 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; a vo zvyšnom napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa náhrady mzdy (III.) rozsudok okresného súdu potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že zmenil uznesenie okresného súdu č. k. 7C/281/2010 -1228 v napadnutom výroku o trovách konania (V.) tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o náhradu mzdy v rozsahu 72,12 %. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 9Co/56/2019-1317 zo dňa 28.11.2019 priznal krajský súd žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku o zastavení konania o určenie, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby povinného naďalej zamestnával. O výške náhrady trov konania o náhrade mzdy priznanej žalovanému v rozsahu 72,12 % rozhodol okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka č. k. 7C/281/2010-1460 zo dňa 19.01.2023 v spojení s opravným uznesením vyššieho súdneho úradníka č. k. 7C/281/2010-1475 zo dňa 13.02.2023 tak, že (výrok I.) žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a odvolacieho konania vo výške 8 826,55 eur, na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od doručenia tohto uznesenia; teda náhradu trov konania o náhradu mzdy vyčíslil vyšší súdny úradník vo výške 8 826,55 eur. Proti uvedenému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka v časti výroku I. podal povinný sťažnosť, v ktorej argumentoval nesprávny postup súdu pri vyčíslení výšky nároku žalovaného na náhradu trov konania o náhradu mzdy. O povinného sťažnosti rozhodol okresný súd napadnutým uznesením č. k. 7C/281/2010-1509 zo dňa 07.03.2023 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Ústavný súd výslovne uvádza, že „vzhľadom na jednoznačnú právnu úpravu uvedenú v § 10 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorej „za tarifnú hodnotu sa považuje výška peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby“ (bližšie body 13 a 14 tohto odôvodnenia), iný výklad nie je možné pripustiť“. Povinný v sťažnosti poukázal na neprimeranosť priznanej náhrady trov konania žalovanému v celkovej sume 8 826,55 eur, ku ktorému sa okresný súd nijakým spôsobom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal. Poukázal na to, že v dôsledku rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania žalovanému by som ako bývalý zamestnanec žalovaného, s ktorým žalovaný naozaj neplatne skončil pracovný pomer, z ktorého dôvodu mi bola priznaná náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru vo výške 18 668,80 eur, by musel zaplatiť žalovanému na trovách konania sumu 8 826,55 eur, čo predstavuje 47,28 % (takmer polovicu) z vysúdenej náhrady mzdy. Účelom advokátskej tarify je umožňovať na jednej strane úspešnému účastníkovi konania získať náhradu ním vynaložených nákladov v primeranej sadzobníkom vopred určenej výške, ale súčasne na druhej strane aj poskytnúť ochranu neúspešnému účastníkovi pred neprimeranou výškou uplatňovaných trov konania voči nemu. Vychádzajúc z uvedeného je povinný toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti výške náhrady trov konania priznanej žalovanému nesprávne interpretoval a nesprávne aplikoval na danú vec ustanovenie § 10 odsek 2 Vyhlášky, keď jeho právne závery sú neudržateľné s ohľadom na výklad dotknutého ustanovenia ústavným súdom v označenom náleze. Ďalej poukazuje na to, že napadnutým uznesením okresný súd porušil aj povinného práva na spravodlivý proces z toho pohľadu, že nedal žiadnu relevantnú odpoveď na povinného ťažiskovú argumentáciu. Výkonom dotknutého rozhodnutia povinnému hrozí s ohľadom na výšku priznanej sumy náhrady trov konania vo výške 8 826,55 eur závažná ujma, keď výkon uznesenia by pre povinného a jeho rodinu znamenal neprimeranú finančnú ujmu so zdôraznením

toho, že žalovaný už aj reálne pristúpil k vymáhaniu dotknutej náhrady trov konania voči povinnému prostredníctvom právneho zástupcu splnomocneného žalovaným na vymáhanie tejto náhrady trov konania aj v exekučnom konaní, ako aj s poukazom na jeho súčasnú sociálnu situáciu, keď má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku čoho je povinný doposiaľ evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre. Z uvedených dôvodov podal ústavnú sťažnosť na ÚS-SR v predmetnej veci zo dňa 18.4.2023 Rvp 1028/2023 (Dôkaz č. 1), ako i doplnenie sťažnosti ÚS o návrh na odklad vykonateľnosti zo dňa 27.4.2023 (Dôkaz č. 2). Zároveň podal podnet na GP SR o podanie dovolania v predmetnej veci (Dôkaz č. 3), GP potvrdila prijatie podnetu (Dôkaz č. 4). Voči napadnutému uzneseniu boli podané mimoriadne opravné prostriedky, o ktorých príslušné orgány zatiaľ nerozhodli. Z uvedeného môže povinný konštatovať, že ten ktorý konal protizákonne a dal povinnému neplatnú výpoveď sa obohatil o trovy konania a príslušné náležitosti. Keby nebola neplatná výpoveď, nebol by ani súdny spor. Celý spor trvá viac ako 13 rokov. Uvedené odporuje i dobrým mravom.

5. Súdny exekútor spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie doručil aj vyjadrenie oprávneného, ktorý nesúhlasí so zastavením exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku je generálne, ktoré sa aplikuje v prípadoch, keď exekúcia nemôže byť vedená pre určité dôvody, pričom však nejde o dôvody ako zánik práva priznaného exekučným titulom, zrušenie exekučného titulu alebo podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné. Ide o dôvody, ktoré vyplývajú z Exekučného poriadku alebo iných právnych predpisov. Jedným z takých dôvodov je formálna alebo materiálna nevykonateľnosť súdneho rozhodnutia, a to aj vtedy, ak sa o nej súd dozvedel až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti, ktorý sa pri materiálnej vykonateľnosti nahrádza výkladom namiesto jednoznačného obsahu exekučného titulu, spôsobuje neprípustnosť vykonania exekúcie a jej zastavenie. Navrhovateľ je toho názoru, že v jeho prípade sú dané takéto skutočnosti. V danom prípade však neexistuje ani formálna ani materiálna nevykonateľnosť súdneho rozhodnutia. Povinný bol právoplatným rozhodnutím súdu zaviazaný uhradiť oprávnenému trovy konania, pričom všetky argumenty uvádzané v návrhu už uviedol v konaní pred súdom, pričom súd sa dôsledne zaoberal tvrdeniami povinného a tieto odmietol. Civilný sporový poriadok vymedzuje právoplatnosť z formálnej stránky (ustanovenie § 227 Civilného sporového poriadku) a z materiálnej stránky (ustanovenie § 228 Civilného sporového kódexu). Formálna stránka právoplatnosti je definovaná časovým okamihom, v ktorom nastáva zásadná nezmeniteľnosť rozsudku. Podľa definície sa rozsudok stáva právoplatným vtedy, keď voči nemu nemožno podať odvolanie; výnimku tvoria rozsudky, proti ktorým nemožno podať odvolanie – tieto sa stávajú právoplatnými ich doručením. Materiálna stránka právoplatnosti je charakterizovaná právnymi účinkami spočívajúcimi v záväznosti právoplatného rozsudku pre vymedzený okruh subjektov. Právoplatnosťou rozsudku sa jeho výrok stáva záväzným pre strany sporu a pre ich právnych nástupcov po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Povinným uvádzané dôvody, ktoré subsumoval pod dôvody pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) EP, a to okrem iného podanie ústavnej sťažnosti, podanie podnetu generálnemu prokurátorovi (ďalej len „GP“), podanie návrhu na odklad vykonateľnosti však nie sú dôvodmi pre zastavenie exekúcie, ale len využívaním práva na súdnu ochranu resp. v tomto prípade zneužívaním práva na súdnu ochranu. Povinný sa s oprávneným súdi v rôznych a mnohopočetných sporoch od roku 2010, čo konšatovali i konajúce súdy. Povinný bol zákonnými sudcami viackrát upozorňovaný na výšku trov, povinnosti ich úhrady a pod. avšak úplne bezvýsledne, práve naopak iniciuje stále ďalšie, napriek zjavným neúspechom. Oprávnený oslovil povinného pred podaním návrhu na výkon exekúcie, pričom navrhol urovanie všetkých sporov, čo povinný odmietol, zároveň trval na úhrade náhrady mzdy tak ako požadoval v žalobe (i napriek skutočnosti, že v tejto veci už súd právoplatne rozhodol, pričom neexistujú ani mimoriadne opravné prostriedky, ktoré by mohol využiť a oprávnený už plnil v zmysle rozsudku). V rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky týkajúcej sa výšky priznaných trov právneho zastupovania. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mal povinný možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom, čo i urobil. Návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu. Na základe uvedeného preto navrhuje, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol a zaviazal povinného na úhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

7. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu.

14. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na

zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

15. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný ako hlavný dôvod zastavenia exekúcie uviedol, že sú tu okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému, a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska nedostatku niektorej zložky vykonateľnosti exekučného titulu. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namieta neprimeranosť priznanej náhrady trov konania žalovanému v celkovej sume 8 826,55 eur. Okresný súd Nitra pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti výške náhrady trov konania priznanej žalovanému nesprávne interpretoval a nesprávne aplikoval na danú vec ustanovenie § 10 odsek 2 Vyhlášky. Exekučný súd k tvrdeniam povinného, ktorými sa snaží spochybníť dôvodnosť vzniku pohľadávky oprávneného uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, nakoľko súd poukazuje na tú skutočnosť, že predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí všeobecného súdu (exekučných titulov) - uznesení okresného súdu Nitra. Súd mal za to, že povinným uvádzané skutočnosti týkajúce sa pôvodného konania mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu, resp. v základnom konaní, ktoré viedlo k vzniku exekučného titulu, o ktorých bol povinný riadne poučený, teda v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. V tejto súvislosti možno konštatovať, že povinný mohol využiť aj iné zákonné prostriedky. Bolo teda v plnej kompetencii povinného zväžiť, či svoje právo na podanie námietok využije alebo nie. Ďalším dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je, že podal ústavnú sťažnosť v predmetnej veci zo dňa 18.4.2023 Rvp 1028/2023, doplnenie sťažnosti ÚS o návrh na odklad vykonateľnosti zo dňa 27.4.2023, podnet na GP SR o podanie dovolania v predmetnej veci, uznesenie ÚS SR zo dňa 27.06.2023 č. k. IV. ÚS 351/2023-19 odloženie vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 7 C 281/2010-1460 z 19. januára 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 7 C 281/2010-1475 z 13. februára 2023 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej. Povinný síce súdu predložil vyššie uvedené prílohy, avšak uvedené nič nemení na tom, že ani preukázanie týchto skutočností nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko aj s poukazom na konštantnú judikatúru podanie ústavnej sťažnosti a podnet na GP SR o podanie dovolania nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a teda jej podanie nezakladá odklad vykonateľnosti ex offa a rovnako, Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 225/2019 z 20.08.2019). Dôvodom na zastavenie exekúcie nie je ani odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti exekučný titul nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Zastavenie exekúcie v danom prípade by nepomerne viac chránilo povinného v porovnaní s oprávneným. Ide najmä o situáciu, ak by Ústavný súd v konaní o podanej ústavnej sťažnosti zistil, že napadnuté rozhodnutie, ktorého vykonateľnosť bola odložená, je vecne správne a zamietol by návrh na jeho zmenu. V takom prípade by sa malo v exekučnom konaní pokračovať. Ak by však došlo v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia zastaveniu exekúcie, oprávnený by stratil poradie pre svoje právo. Ak by sa chcel oprávnený opätovne domôcť svojho práva, ktoré nebolo naplnené dobrovoľne, musel by opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie. Takýmto postupom by došlo k jednoznačnému znevýhodneniu postavenia oprávneného. Podanie dovolania na rozdiel od odvolania nemá odkladný účinok a teda exekučný titul napadnutý dovolaním spravidla zostáva právoplatný prípadne aj vykonateľný až do právoplatného rozhodnutia dovolacieho súdu. Samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol, naďalej je podkladom vykonávanej exekúcie a nemôže predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie.

16. K namietaným skutočnostiam ako sociálna situácia, dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku čoho je povinný doposiaľ evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre súd uvádza, že

skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora a nemajetnosť povinného musí byť v konaní riadne preukázaná. Tvrdenie samotného povinného o jeho nemajetnosti nie je dostačujúcim dôvodom na zastavenie exekúcie.

17. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo 07. 09. 2016. Exekučné konanie je vedené na vymoženie plnení z právoplatných a vykonateľných exekučných titulov - rozhodnutí súdu, ktoré neboli právoplatne zrušené resp. ani neboli napadnuté návrhom na obnovu konania. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozhodnutie NS SR pod č. R 9/1996, podľa ktorého, výkon rozhodnutia možno podľa § 268 ods. 1 písm. b) (§ 57 ods. 1 písm. b) EP) zastaviť, len ak rozhodnutie, o výkon ktorého ide, bolo po nariadení výkonu zrušené. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Pod zákonný dôvod uvedený v ustanovení § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku („sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu“) zastavenia exekúcie možno zaradiť také skutočnosti ako napr. exekučný titul sa po začatí exekúcie stal neúčinným, exekučný titul po začatí exekúcie stratil vykonateľnosť alebo exekúcia postihuje vec, ktorá je z exekúcie vylúčená. Podľa platného právneho poriadku je možné exekúciu vykonať na podklade exekučných titulov, t. j. vykonateľných rozhodnutí súdu. Predmetné exekučné tituly boli exekučnému súdu doručené spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a riadne opatrenými doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti pečatou súdu, ktoré dané rozhodnutia vydal. Opatrenie rozhodnutia doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti potvrdzuje fakt, že rozhodnutie bolo účastníkom konania doručené predpísaným zákonným spôsobom a nedošlo k jeho zrušeniu ako celku na základe včas podaného vecne odôvodneného opravného prostriedku oprávnenou osobou. Rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, tvorí materiálny predpoklad nariadenia výkonu rozhodnutia. Na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom, musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti. Vykonateľnosťou rozumieme vlastnosť alebo stav rozhodnutia, ktorý umožňuje nútené splnenie uloženej povinnosti štátno-mocenskými prostriedkami. Vykonateľnosť ako vlastnosť exekučného titulu má zložku formálnu (prejavujúcu sa ako existencia doložky vykonateľnosti (tzv. exequatur)) a materiálnu (predstavuje súhrn obsahových náležitostí exekučného titulu umožňujúci bezproblémové identifikovanie subjektov i rozsahu judikovanej povinnosti). Vlastnosť formálnej i materiálnej vykonateľnosti prichádza do úvahy predovšetkým pri tých typoch súdnych rozhodnutí, ktoré priznávajú právo, postihujú majetok alebo zaväzujú k splneniu určitej povinnosti. Takto uloženú povinnosť je potrebné splniť v lehote stanovenej súdom v enunciacíe (výrokovej časti) rozhodnutia. Lehota plynúca od právoplatnosti rozhodnutia po jeho vykonateľnosť sa nazýva lehotou na dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti, tiež aj ako paričná lehota. Jej márnym uplynutím sa rozhodnutie stáva formálne vykonateľným a môže byť opatrené doložkou vykonateľnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené súd poukazuje na to, že lehota stanovená vo výroku predmetného exekučného titulu na splnenie uloženej povinnosti predstavovala ohraničenie času kedy žalovaný (v tomto konaní povinný) mohol splniť povinnosť dobrovoľne, a teda po uplynutí spomínanej lehoty a nadobudnutí formálnej vykonateľnosti rozsudku bol už žalobca oprávnený vyžadovať splnenie danej povinnosti núteným výkonom rozhodnutia, t. j. podaním návrhu na vykonanie exekúcie. A teda zhrnúc všetky uvedené skutočnosti súd považuje za potrebné uviesť, že pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučných titulov, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutia súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

18. Exekučný súd ďalej zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania

neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

19. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výrokoch exekučných titulov nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

20. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnenému názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v ako ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

25. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

26. V zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O trovách konania rozhodol súd podľa zásady úspechu v konaní. Má sa za to, že oprávnený bol v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie svojho práva.

28. V súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnený žiadal zaviazať povinného na náhradu trov konania. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť

úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný a voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaným stanoviskom k návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Na základe citovaných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky má oprávnený, resp. jeho právny zástupca voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 131,19 eur, pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 7395,28 eur (1 polovičný úkon vo výške 118,67 eur + režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 eur). Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia

29. Nakoľko si povinný neuplatnil nárok na náhradu trov konania, súd o tomto nároku ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.